

Világ proletárjai egyesüljétek!

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

XII. ÉVFOLYAM, 74. SZÁM

ÁRA 50 FILLER

KEDD, 1955. MÁRCIUS 29.

Magyar anyák, magyar asszonyok! Családokat, gyermekeitek boldog jövőjéért emeljétek fel szavakat a háborús gyújtogatók ellen, védjétek a békét, drága hazánk függetlenségét!

★

Eljen győzelmeink szervezője és népiünk vezetője. a Magyar Dolgozók Pártja és annak Központi Vezetősége!

Tíz esztendeje győztes harcokban

Sokasodnak a hírek a megyéből. A Járműjavító határidő előtt befejezte első negyedévi tervét, nemese vetélkedés folyik a textilgyári szövönök között, új hősi vannak a takarékosági, önkéntességökentési mozgalomnak. Sokasodnak a hírek, melyeknek minden mondatában a nép országos gondja feszül, hogy jobb és termelékenyebbé teshessük a munkát, növeljük a terméshozamot, hogy a felszabadulási műszak eredményeképpen egyre több iparcikk és élelmiszer kerüljön a boltokba.

Tíz éve szabad hazánk legújabb, legmaibb jelentései ezek. Igazi tartalmuk abban van, hogy minden nehézség ellenére is győzelmesen épül hazánkban a szocializmus. Az imperialisták gyarmatából szabad és független lett népünk és a romok, pusztulás helyén ma már büszke gyáraink, új hídjaink, géppálmásaink, napfényes, egészséges lakásaink állanak. A nyomort, mely egykor sorsunk egét árnyékolta, elűzte az új rend és a Muszka Imrőék, Labancz Mihályék népe, a magyar munkásosztály, az ország vezető ereje lett. Győzelmeink szervezője, a párt bizton vezeti népünket a felemelkedés útján előre.

Most, mikor így számadást csinálunk, mikor néhány nap múlva ránkvirrad a szabadság legnagyobb ünnepe, nem érdemtelen az elmúlt esztendő egy-két fontos dátumát kiemelni. A háború lerombolt országot hagyott itt, kiégett gyárakat, elpusztult mezőgazdaságot. Mélyről kellett elindulni, mikor a szovjet fegyverek ereje végleg leverte népünk kezéről az urak bilincseit. A megyén is végigseper a háború, a fasiszta rombolás dűhe. Romokban hevert a Járműjavító, kiégett és üszkös falak fogadták a Kefegyár munkásait, felrobbantották az István malomot, nem működtek a szolgáltató berendezések, a város valamennyi lakos és mély kábulatban hevert. Mégis mikor elhallgattak a fegyverek, az emberek arcát megismogattá a szabadság szele, az utcákon és a falvakban megjelentek a Magyar Kommunista Párt plakátjai, rögtön új sereg támadt itt, s a dermedtség, akár csak a föld fagya márciusi napfényeseken is, felengedett. Hiába jött az infláció, támadt dűhűdlen az ellenség, a gyárakat építő munkások, a földjüket megszerző parasztok most már felismerték és egységbe tömörítették erőiket. Aztán újabb dátumok: a bányák államosítása, a 100 munkásnál többet foglalkoztató vállalatok birtokba vevése, a 3 és 5 éves terv, mindezek azt jelzik, hogy a párt bölcs és cél-tudatos vezetésével gazdák letünk ezen a földön, melyet még nemrégben a hárommillió koidus hazájának neveztek.

Felszabadulásunk minden mozzanata, minden győzele, elválaszthatatlanul összeforrt a Szovjetunió és a párt nevével. A Szovjetuniótól mi nemcsak szabadságot, szabad cselekvési jogot kaptunk, de olyan segítséget is, mely elképzelhetetlen a kapitalista országok között. Gondoljunk csak az első gabonaszállítványra, műszaki segítségre, Bikov és más kiváló szovjet em-

ber látogatására, a rengeteg tudományos dokumentációra, a magyar parasztság küldöttségeinek több szovjetunióbeli látogatására, és sorolhatnánk még a segítség száz és száz formáját akár órákig. A Szovjetunió túl mindezekon népünk érdekeit is védelmezi, követelte és követeli ma is, hogy Magyarországot vegyék fel az ENSZ-be. Népiünk jelenlegi nagy alkotó versenyé végeredményben tettekbe foglalt válasz arra, hogy élni tudunk a Szovjetuniótól kapott szabadsággal, hogy népiünk biztosan és bátran halad a szocializmus építésének útján előre!

Természetesen a hazán belül megívott csata minden részletét a párt vezérelte. A párt hirdette meg az újjáépítés programját, következetesen kiállt a jó pénz megteremtéséért, a párt az osztályharc bonyolult viszonyai között is győzelemre vezette népünk millióit, kidolgozva és végrehajtva a 3 és 5 éves tervet. A párt vezetésével kezdtük meg a szocialista iparosítást, mint az új társadalom felépítésének nélkülözhetetlen anyagi alapját hazánkban. Az ipar, főleg a nehézipar fejlesztésével új gépek ezreit kapta a megye is, új technikai bázisok létesültek a falvakban, virágzásnak indult a kulturális és tudományos élet. Eltűnt és örökre a múltba vészelt a kapitalizmus átkos velejárója, a munkanélküliség, népiünk anyagi jóléte állandóan nő és emelkedik. A megye dolgozóinak realitása béré már több mint kétszerese a felszabadulás előttinek, az ipari munkások száma csaknem megfért, gyökeret eresztett és állandóan szilárdul a szövetkezeti gazdálkodás.

A párt legutóbbi határozata és a második 5 éves terv kidolgozása további felemelkedésünk útját szolgálják. Ha tíz év alatt a szocializmus kapujához érkezünk, most a következő években át is lépünk ezt a kaput. Persze, mindehhez egység, szilárd nép-gazdaság, a legnagyobb nemzeti összefogás szükséges. „Magyar dolgozók! Szilárdan tovább a szocializmus építésének útján! Munkások, Munkások! Fejlesztétek az ipart, a szocialista építésünk, jólétünk, erőnk, függetlenségünk alapját!” — hirdetik a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének április 4-i felszólalásai. Igen, erre van szükség! Céljaink megvalósításának még csak a kezdetén tartunk, így következetes, szívós munkával tovább kell fejleszteni eredményeinket. Az igazi jólét megteremtése sohasem ment magától, azokat az értékeket, amelyből dolgozóink megelégedettsége fakadt, mindennapos helytállással kell előteremtünk a földből, a föld alól, a gyárak gépeiből, a szerszámokból és műszerekből. További nagy terveink csak így válhatnak valóra, ha 10 év győzelmeit újabb sikerekkel tetézzük be, ha minden dolgozó tettekkel szerez érvényt a harmadik pártkongresszus és a KV március 4-i határozatainak! Most, április 4-e előtt, népiünk legnagyobb nemzeti ünnepére készülve fogadjuk hát meg, hogy továbbra is legjobb tudásunk szerint küzdünk a szocializmus teljes győzelméért, a mainál is szebb, gazdagabb élet megteremtéséért!

Három nappal az első negyedév vége előtt

A felszabadulási műszak harmadik hetébe léptünk. Döntő harcra sorakoznak most üzemünk, hogy maradéktalanul beváltásuk április 4. tiszteletére tett ígértüket. Valóban ezen a héten dől el, hogy kik méltók a legjobb üzem címre, kik szerzik meg a megyei és városi párt-vegrehajtóbizottság serlegeit és versenyzászlait. A felszabadulási műszak utolsó hetének első napjáról az alábbiakban számolunk be:

Újabb tervteljesítők

A felszabadulási verseny eredményeként egyre több üzem fejezi be határidő előtt első negyedévi tervét. A hétfői jelentések alapján a Tiszántúli Dohánybevaltó, a Debreceni Gyógyszergyár, az Üvegértékesítő Nagykereskedelmi Vállalat is a tervteljesítők sorába lépett.

A DOHANYBEVALTÓ dolgozói március 24-ig 103,1 százalékban teljesítették első negyedévi tervüket, arányos bérfelhasználás mellett. A legjobb dolgozók sorában különösen Papp Vera hulladékvaló, Radványi Istvánné göngyszervarrónak pedig 209 százalék volt az átlagteljesítménye.

A DEBRECENI GYÓGYSZERGYÁR március 26-án tett eleget hazafias kötelezettségének.

A DEBRECENI ÜVEGÉRTÉKESÍTŐ Nagykereskedelmi Vállalatnál szintén 26-án született meg ez a siker.

Az Alföldi Nyomda és a XIII-as Autójavító Vállalat is befejezte első negyedévi tervét, határidő előtt három nappal. Mindkét vállalat március 28-án tett eleget hazafias kötelezettségének.

Az Alföldi Nyomda és a XIII-as Autójavító Vállalat is befejezte első negyedévi tervét, határidő előtt három nappal. Mindkét vállalat március 28-án tett eleget hazafias kötelezettségének.

Az Alföldi Nyomda és a XIII-as Autójavító Vállalat is befejezte első negyedévi tervét, határidő előtt három nappal. Mindkét vállalat március 28-án tett eleget hazafias kötelezettségének.

Az Alföldi Nyomda és a XIII-as Autójavító Vállalat is befejezte első negyedévi tervét, határidő előtt három nappal. Mindkét vállalat március 28-án tett eleget hazafias kötelezettségének.

Az Alföldi Nyomda és a XIII-as Autójavító Vállalat is befejezte első negyedévi tervét, határidő előtt három nappal. Mindkét vállalat március 28-án tett eleget hazafias kötelezettségének.

Hiripi Józsefné egy hete

A Textilgyár egyik legrégebbi munkása Hiripi Józsefné adjuszló. Húsz éve dolgozik már az üzemben. Valamikor mint fiatal vidor lány kezdte...

Hiripiné most a felszabadulási műszakban kivívott sikereivel sárát megváltozott életét köszönti. Régen az egyik munkahelyről a másikkra dobálták. Feleannyi fizetést kapott, mint a férfiak. Sokszor csak hajszálon múlt, hogy ki nem került a gyárból. Ma azonban már megbecsülés és szeretet veszi körül. Jó munkája jutalmául sztahanovista címmel tüntették ki, sőt egy pár hónapja

„Szakma kiváló dolgozója” jelvényt is büszkén viseli.

Hiripiné március 24-én 115 százalékos átlagteljesítménnyel zárta a napot. Tizenöt százalékos túlteljesítés nem kis teljesítmény a Textilgyárban, de ő még ezzel sem volt megelégedve.

Még többet, még jobbat, tüzte ki maga elé a célt. Március 25-én már 119 százalékot teljesített, sőt március 26-án a 121 százalékot is túlhaladta. Most, a műszak utolsó hetében várható, hogy a kiváló adjuszló nem adja 130 százaléknál alább...

A felszabadulási serlegért küzd a Ruhagyár

A herendi porcelángyárban már elkészült az első 18 darab felszabadulási serleg.

A konfekcióiparban a Debreceni Ruhagyár is eredményesen küzd a felszabadulási serlegek egyikének elnyeréséért.

A herendi porcelángyárban már elkészült az első 18 darab felszabadulási serleg.

A konfekcióiparban a Debreceni Ruhagyár is eredményesen küzd a felszabadulási serlegek egyikének elnyeréséért.

ÜNNEPÉLYES KÖRNYEZETBEN

Már az április 2-i exportterven dolgoznak a Bútorgyárban

„Akárcsak a kiállítási csarnokok” — állapítottam meg, amikor hét-főn délelőtt végigjártam a Bútorgyár műhelyeit. Minden helyiségben színes szalagok füzerei házózzák be a mennyezetet. A falakon jelmondatok. „Eljen a magyar szabadság és függetlenség születésnapja — április 4!” — hirdeti a gépműhely egyik felirata. Másutt magyaros népi motívumokkal díszített keret foglalja magába a jelmondatot. Ebbe az üzemrészbe egyébként rosszkor érkezünk Dolhai elvtársal. Legalábbis Téglassi néneként ez volt a véleménye.

Legalább öt perccel előbb jöttek volna — mondta. — Megtáncoltattam volna mindkettőjüket... Ugyanis ezen a napon a csomagolóban dolgozó Előre brigádnak játszott jutalomjátékot a zenekar 175 százalékos teljesítményéért. Téglassi néni táncperdült. Csak úgy egyedül, mert a zenészeken kívül nem volt más férfi a műhelyrészben. Kétszerezen örült Téglassi Istvánné: szombaton 224 százalékos teljesítményt és vasárnap díszítványt kézbesített neki a postás. Az üzem vezetősége küldte jó munkájá elismeréseként. Azonban nemcsak külsőségekkel készülnek a felszabadulás nagy ünnepére a bútorgyáriak, hanem jó munkájukkal, a második negyedév jó előkészítésével. Kintjártunkkor már az április 2-i exportterven dolgoztak. Dolhai elvtárs elmondotta — a nagyobb nyomatek kedvéért a gyár padlásán is megmutatta —, hogy az anyag már biztosítva van, nagyrészt félkész-áru formájában a második negyedév kezdetére. Felbontották a tervet is. Elkészült a munkaerő átcsoportosítás is. Ugyanis a második negyedév során teljes ütemben megindul a most folyó próbagyártások után a hulladékanyagból készülő partkett termelése. Nagy bizakodással néznek a következő negyedév elé a bútorgyáriak. Megvan rá az alap: már csak órák kérdése és eleget tesznek első negyedévi kötelezettségüknek. Hosszú hónapok óta először adósságmentesen zárnak le három hónapot.

A dolgozók április 4. tiszteletére 8600 darab különböző női ruha elkészítését vállalták terven felül. Már a felszabadulási műszak első két hetében 10 704 női ruhát, blúzt, pongyolát stb. adtak a hazának. Az első negyedév meg hátralevő három munkanapján ezt a számot 13 200 darabra emelik, ennek alapján a Ruhagyár körülbelül 10 százalékkal túlteljesíti első negyedévi tervét.

A termelékenységi és a minőség is kedvezően alakul az üzemben. A termelékenységi mutatóknál a dolgozók 5,5 százalékos túlteljesítést értek el. Az első osztályú termékek aránya a januári 99,4 százalékról március második dekádjában már 99,8 százalékra emelkedett.

Az eddigi lendület alapján az üzem 1955-ben előre láthatólag 23 000 darab különböző gyermek és női ruhát ad terven felül a lakosságnak, ami értékben 3 millió 840 000 forintot jelent.

Mindezek után joggal remélik, hogy a 31 serleg valamelyike Debrecenbe kerül. Lehet, hogy pont az a darab, amelyet Herenden — 60 óras munkával — épp most díszítenek!

Jobb munkáért több bér

A felszabadulási verseny, s főleg a felszabadulási műszak alatt a versenylendület egyre fokozódik az üzemekben. A jó munka eredményét a vastagodó borítékon is lemérhetik a dolgozók.

A Kefegyárban Gara Kálmán szalagfűrészes február második dekádjában 435 forintot, március első dekádjában viszont 522 forintot keresett.

Sáska István szintén szalagfűrészes a faműhelyben. Az ő teljesítménye állandóan növekedett ebben az évben. Lemérhető ez a fizetésén is. Február második dekádjában még 294 forint, március második dekádjában már 434,70 forint volt a keresete. Rácz Istvánné összesítőjén azt olvashatjuk, hogy február második dekádjában 357,75 forintot, március második dekádjában 422 forintot írtak teljesítménye után a javára.

A Minisztertanács határozata a legelőgazdálkodás megjavításáról és a legeltetési bizottság átszervezéséről

Állattenyésztésünk további fejlesztését és hozamának növelését nagyban elősegíti a legelők megjavítása és megfelelő karbantartása.

A legjobb legeltetési bizottságok — a szakaszos legeltetés bevezetésével, a szakaszhatárok fásításával, a rendszeres gyomirtással, megfelelő istálló- és műtrágyázással, a kutak rendben tartásával — kiváló eredményeket értek el a legelőgazdálkodásban.

A legeltetési bizottságok többsége azonban nem dolgozott eredményesen. Ennek legfőbb oka az volt, hogy a legeltetési bizottságokat sem a községi (városi) tanácsok, sem a legeltetésben érdekelt állattartók nem tekintették sajátjuknak.

Ezért az Elnöki Tanács 1955. évi 10-es számú törvényerejű rendelete alapján a Minisztertanács határozatot hozott a legelőgazdálkodás megjavításáról és a legeltetési bizottságok átszervezéséről.

A határozat szerint a jövőben a legelőgazdálkodási feladatokat a községi (városi) tanácsok által alakított 5—9 tagból álló legeltetési bizottságok látják el. A legeltetési bizottság tagjait és elnökét a községi (városi) tanács tanácsstagok és a legelőgazdálkodáshoz jól dolgozó parasztok közül választja meg.

A legeltetési bizottság feladata az apaállatokkal való gazdálkodás is. Gondoskodik az erre szolgáló földeken az apaállatok ellátásához szükséges takarmány megtermeléséről, szükség esetén kellő időben való beszerzéséről, az apaállatok megfelelő elhelyezéséről, tartásáról, az apaállatgondozók alkalmazásáról és bérézéséről, valamint a takarmány felhasználás ellenőrzéséről. Feladata továbbá a szakaszos legeltetés bevezetése, a rendszeres gyomirtás, a legelők szerves- és műtrágyázása, az állatok megfelelő ivóvízzel való ellátása, szükség esetén a legelők feltörése és újragyepesítése — ahol pedig er-

re lehetőség van — a legelők termelésének öntözéssel való fokozása.

A legeltetési bizottság munkája során támaszkodják a jól dolgozó parasztok tapasztalataira. A legeltetés jó megszervezése vagy más fontos kérdés megválasztására az érdekelt termelőköt időszakonként hívja össze megbeszélésre.

A legeltetési bizottság önálló pénzgazdálkodást folytat és külön költségvetést készít. Költségvetését és zárszámadását a községi (városi) tanács hagyja jóvá.

A községi tanácsok az apaállatok takarmányának megtermelésére községi vagy állami tartalékföldeket adnak a legeltetési bizottságoknak és átadják a költségtérítésükben előirányzott összeget a legelő javítására és karbantartására, valamint az apaállat gazdálkodására.

Ha az apaállatok megfelelő tartását a költségvetésben előirányzott összeg és az apaállattartásra szolgáló földek termése nem fedezi, az állattartókra termelésbeni vagy pénzbeli fűbért vetnek ki. A fűbér nagyságát úgy kell megállapítani, hogy az apaállatok tartására szükséges takarmány még hiányzó részét biztosítsa.

A legeltetési bizottság javaslataira a községi tanács az állattartókat — szükség esetén — a legelőre hajtott állatok számának figyelembe vételével meghatározott munkanapokon és a javítási és karbantartási munkák elvégzésére kötelezheti.

A legeltetési bizottság a legeltetett állatok számához képest pásztorkat alkalmaz és a velük történt megállapodás alapján gondoskodik bérükről. Az apaállatgondozók bérét a költségvetésben rendelkezésre bocsátott összegből fedezi, végzett munkájuk arányában a bérüket a fűbérből kiegészítheti. A legelő gazdálkodásban állandó munkát végző legeltetési bizottsági tagok, valamint az apaállattartásért felelős bizottsági tagok részére a

községi tanács tiszteletdíját állapíthat meg.

A legeltetési bizottság a beruházásokra fordítható összegeken felül a fűbér bevételeinek legalább 15 százalékát köteles a legelő javításának és karbantartásának további kibővítésére fordítani.

A legeltetési bizottságok a legelőkön géppel végezhető munkára vegyék igénybe a géppálmásokat és azokkal költségek szerződést.

A legeltetési bizottságok munkáját a földművelésügyi miniszter, a mezőgazdasági szakigazgatási szervek útján irányítja és ellenőrzi.

A termelőszövetkezetek és az állami gazdaságok üzemi kezelésében levő legelőterületekre a legeltetési bizottságok hatásköre nem terjed ki. A termelőszövetkezetek és az állami gazdaságok az üzemi kezelésükben lévő legelőterületekre kötelesek legelőgazdálkodási tervet készíteni és ennek végrehajtásáról gondoskodni. A termelőszövetkezetek legelőgazdálkodási tervét közgyűlésen tárgyalják meg és hagyják jóvá.

A legelők fásításáról a legeltetési bizottságok gondoskodnak. A fásításhoz szükséges csemetéket az Országos Erdészeti Főigazgatóság köteles a legeltetési bizottságok rendelkezésére bocsátani és tevékenységüket szaktanácsadással és szervező munkával irányítani.

Az állami erdőgazdaságok a tévesen államerdészeti kezelésbe vett fásított legelőket kötelesek visszaadni a legeltetési bizottságok kezelésébe.

A hátralekötés fűbér, illetve elmulasztott munka ellenértéke közadó módjára hajtható be. A legeltetési bizottság azokat az állattartókat, akik a legelőjavítás és karbantartás munkájában az előírt mértékben nem vesznek részt, a legeltetésből kizárhatja.

A legeltetésből való kizárás tekintetében végső fokon a községi (városi) tanács dönt. (MTI)

Megkezdődött az országos belkereskedelmi tanácskozás

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége és a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa kétnapos tanácskozásra hívta össze az ország belkereskedelmi szerveinek vezetőit, dolgozóit, pártvezetésének képviselőit, hogy megbeszéljék az elmúlt év forgalmának, munkájának tapasztalatait és megtárgyalják 1955-ben a kereskedelemre háruló feladatokat. A kétnapos tanácskozás hétfőn reggel, az Országos kongresszusi termében kezdődött. Megjelent a tanácskozáson Dobi István, az Elnöki Tanács elnöke, Apró Antal és Szalai Béla, a Magyar Dolgozók Pártja Politikai Bizottságának tagjai, Rónai Sándor, az Országgyűlés elnöke és több miniszter, valamint Nagy Dániel, az Elnöki Tanács elnökhelyettese.

Tausz Jánosnak, a belkereskedelmi miniszter első helyettesének elnöki megnyitóját után Bogárn József, belkereskedelmi miniszter mondott beszédet.

A miniszter ismertette az elmúlt idők eredményeit, majd rámutatott arra, hogy szocialista kereskedelmünk hatalmas fejlődés mellett számos nehézséggel és hiányossággal is küszködik. A jövő feladatait vizsgálva — mondotta a miniszter — elsősorban két fő kérdést kell megtárgyalnunk: az áruforgalom és a gazdaságosság kérdéseit.

Bognár József belkereskedelmi miniszter beszéde végén összefoglalta a belkereskedelmi legfontosabb feladatait:

Javítani kell a kereskedelem és az ipar, különösen pedig az üzemek és a kereskedelmi vállalatok együttműködését. Tovább kell fejleszteni a kereskedelmi hálózatot városon és falun egyaránt, emelni kell a kereskedelmi munka színvonalát, javítani kell a közönség kiszolgálását. Magasabb színvonalra kell emelni a tervezési munkát. Javítani kell továbbra is az áruforgalom összetételét, csökkenteni a hiánycikkek számát, forgalomba hozva az új árufélleket. Biztosítani kell a jobb minőségű áruk további fokozottabb forgalomba hozatalát. A kereskedelmi szervezetnek, a kereskedelem dolgozóinak hathatósan támogatni kell a felvásárlást.

A kereskedelem gazdaságossága érdekében 1955-ben a forgalmi költségek színvonalát 1954-hez viszonyítva minimálisan 3,7 százalékkal kell csökkenteni. Ezen belül a kiskereskedelemnek legalább 5 százalékos csökkentést kell elérnie. A kiskereskedelemben az egy főre eső forgalomnak 3 százalékkal kell növekednie, a nagykereskedelemben pedig több mint 4 százalékkal. A kereskedelem akkumulációjával 3 százalékos növekedést kell elérni. Biztosítani kell a társadalmi tulajdon fokozottabb védelmét, fokozni kell az igazgatók és a boltvezetők felelősségét, a teljesítménybérézés bevezetése útján a kereskedelmi dolgozók legzsélesebb tömegét meg kell mozgatni az áruforgalmi tervek teljesítésére,

s a költségek csökkentésére.

A belkereskedelem dolgozóinak erejüket, képességüket latba vetve a Központi Vezetőség határozatának szellemében mindent el kell követniük, hogy munkájuk megjavításával elősegítsék a dolgozók életszínvonalának további emelését, az áruforgalom megjavítását — fejezte be beszédét Bogárn József belkereskedelmi miniszter.

A miniszter beszámolóját vita követte. A tanácskozás kedden reggel folytatja munkáját.

A Hajdúböszörményi Állami Gazdaság 165 százalékra teljesítette hízott sertés beadási tervét

A Hajdúböszörményi Állami Gazdaság dolgozói lelkesen dolgoznak felajánlásuk teljesítésén. Különösen a felszabadulási műszak ideje alatt megkettőzött erővel küzdenek a még nagyobb eredmények eléréseért, mind az állattenyésztés, mind a növénytermesztés vonalán.

A gazdaság dolgozói egyöntetűen vállalták, hogy április 4-re az első negyedére előirányzott 135 000 literes tejtermelésüket 142 000 literre, a tejbeadást 80 000 liter helyett 88 000 literre,

Magyar dolgozók! Szilárdan tovább előre, a szocializmus építésének útján!

Szegyenteljes határozat, amelybe a francia nép sohasem törődik bele

Zsukov és Rasszagyin cikke a Pravdában.

Moszkva (TASZSZ) A Pravda hétfői száma közli párizsi tudósítónak, Zsukovnak és Rasszagyinnak a cikkét „Szegyenteljes határozat, amelybe a francia nép sohasem törődik bele” címmel.

Ezekben a napokban — írják a tudósítók — a köztársasági tanács tagjainak többségére lidércnyomásként nehezedett a Franciaország címére intézett amerikai—angol zsarolás és fenyegetés. Az utolsó percig sem szünetelt a Franciaországra gyakorolt amerikai nyomás. Pinay francia külügyminiszter március 25-i beszéde bebonyolította, hogy a francia kormánykörök inkább tételt hajtanak a dollár előtt, mintsem megvédjék Franciaország igazi nemzeti érdekeit. A köztársasági tanács többsége végül is megszavazta a párizsi egyezményeket és így a francia köztársasági elnök megkapta a jogot a párizsi egyezmények ratifikálására.

Párizsi politikai körökben azonban kiemelik azt a tényt, hogy a köztársasági tanács tagjainak több mint egyharmada minden kockázatot vállalva sem volt hajlandó alávetni magát a külföldi parancsnak és a végsőleg bátran harcolt Franciaország nemzeti érdekeiért.

A párizsi egyezmény támogatóinak sikerült ugyan kicsikarni a párizsi egyezmények formális jóváhagyását, mégis súlyos erkölcsi-politikai vereséget szenvedtek. Nem tudták ugyanis érvekkel alátámasztani néppellenes politikájukat és ezért különböző csalafinta fogásokhoz voltak kénytelenek folyamodni, hogy keresztül hajszolják a Washington által követelt döntést.

Amikor a szavazás eredményét bejelentették, az ülésteremben

halálcsend uralkodott. A köztársasági tanács tagjai lassan elhagyták az üléstermet. A párizsi egyezmények támogatói sápadtan, lesütött szemmel távoztak. Tudatában vannak annak, hogy holnap az ország számorkéri tőlük cselekedetüket és arcképjüket megjelenik majd a városi és falusi házak falain ezzel a megbélyező felirattal: „Ezek szavazták a hitleri Wehrmacht talpraállítását mellette.”

Ezzel szemben a köztársasági tanácsnak azok a tagjai, akik minden nyomás és zsarolás ellenére a végsőig hívek maradtak hazájuk érdekeihez, emelt fővel hagyták el az üléstermet, abban a meggyőződésben, hogy igazságos ügyet védelmeztek, és azzal a szilárd elhatározással, hogy tovább folytatják a harcot.

A párizsi egyezmények elleni harc tovább folyik — írják befejezől a tudósítók. Most a köztársasági elnök kerül az elé a választás elé, hogy aláírja, vagy elutasítja a párizsi egyezményeket. Bármilyen döntésre jut is a köztársasági elnök, egy dolog világos: a francia nép nem egyezik bele és nem is fog soha beleegyezni Nyugat-Németország felgyverzésébe. „Az erőviszonyok népiükön belül ma korántsem olyanok, mint München idején” — jelentette ki Maurice Thorez, a Pravda tudósítójával folytatott beszélgetése során. Az a hír, hogy a köztársasági tanács többsége meghátrál a külföldi nyomás és zsarolás előtt és megszavazta a párizsi egyezményeket, újabb, még nagyobb erőfeszítésre ösztönzi a nemzeti függetlenségért, a háborús gyújtogatók tervei ellen harcoló hazafias erőket.

A nemzetközi viszonyok enyhítésére irányuló ázsiai értekezlet napirendje

Delhi (TASZSZ) Április 6-tól 10-ig tartják meg Delhi-ben a nemzetközi feszültség enyhítése céljából összehívott ázsiai értekezletet. Az értekezleten 13 ázsiai ország társadalmi szervezeteinek küldöttei vesznek részt. A Szovjetunió küldöttségét Nyikolaj Tyihonov, a szovjet békebizottság elnöke, a kínai küldöttséget Kuo Mo-zso, a kínai békebizottság elnöke vezeti. A Koreai Népi Demokratikus Köz-

társaság küldöttségének vezetője Pak Den-aj, a Béke-Világtanács tagja lesz.

Az indiai sajtó rámutat arra, hogy milyen jelentőségű lesz az értekezlet az ázsiai béke szempontjából. Így a New Age című hetilap hangsúlyozza, hogy az ázsiai népek nagy reményeket fűznek a delhi értekezlethez és a meggyőződésük, hogy az értekezlet elősegíti majd az ázsiai feszültség enyhülését.

A francia köztársasági tanács ratifikálta a párizsi egyezményeket

Az AFP hírügynökség jelentése szerint a köztársasági tanács vasárnap hajnalban folytatta a szavazást a párizsi egyezmények fölött. A Nyugateurópai Unió megteremtésére vonatkozó egyezményt a köztársasági tanács 184

szavazattal 110 ellenében elfogadta. A tanács egyben jóváhagyta az unióhoz tartozó hatalmak fegyveres erőiről, valamint a fegyverzet ellenőrzéséről szóló jegyzőkönyvet. A kormány kérésére azt a törvénytervezetet, amely ratifikálja Nyugat-Németország belépését a Nyugateurópai Unióba, és amelyet előzőleg kétfelmeleléssel elfogadtak, szavazásra tették fel. A törvényjavaslatot a köztársasági tanács 200 szavazattal 114 ellenében elfogadta.

A köztársasági tanács 234 szavazattal 75 ellenében ratifikálta azt az egyezményt, amely Nyugat-Németország ügyvezető szuverenitásáról intézkedik.

200 szavazattal 114 ellenében jóváhagyta a tanács a Német Szövetségi Köztársaság csatlakozását az Északatlanti Szövetséghez. A köztársasági tanács — magyar időszámítás szerint hajnal 6.10 órakor — 217 szavazattal 92 ellenében jóváhagyta a Francia Köztársaság és a Német Szövetségi Köztársaság között 1954. október 23-án megkötött Saar-egyezményt is.

Ezzel a köztársasági tanács ratifikálta a párizsi egyezményeket.

A be

A felsz verseny sze ben is. Na falun a m nyezte fels az üzemek termelési e letet adtak vállalások.

A Begyü utóbbi érté gyek közl meg az id szintjét. H ben még a a termelőse ben egyre példát az rásztság sz kötelezetté sítése terén

A terme gos versen riában első városi Vör hajdúnánás kategóriába második, Termelőszö

Az a fe minden do vesse enne termelőszö országos ve köze kerül ésségnek lesség telje

A Nyír Gazd túlteljes

A Nyírás ág állatgo verseny so fejeési állag

Debrecen Pártoktatás 140 tsz-tag 100 kiscs és megtér szerepe va asszonyokn képviseltett párt-végreh receni járá zottság, a csics Cipő a beszámó megyei a MNDSZ

tagja tartó ben a nők tát a szoc termelőszöv szélesítéséb a tsz-ekből ták el tapa Elsőnek mezőszasi U

A földes

Ezután Rákóczi Elmondta, lyüket az a A Rákóczi nő. 1954-be tett 200 m nők 500-at is dolgozna fiakkal egy gyárt, részül Rákóczi 60 fejtárgyazo

Markóczy egy évbe 200-mu

Hajdú E kotmány T hogy 6 150 munkát vé fogadta az

A begyűjtési országos versenyben a hajdúnánási Haladás és az álmosdi Táncsics TSZ az élenjárók közé került

A felszabadulási begyűjtési verseny szélesedik a mi megyénkben is. Nagy visszhangra talált a falun a munkásosztály kezdeményezte felszabadulási műszak és az üzemekben elért nagyszerű termelési eredmények új lendületet adtak a falun a begyűjtési vállalatok teljesítéséhez.

A Begyűjtési Minisztérium legutóbbi értékelése szerint a megyék közül egyik sem érte el még az időarányos tervteljesítés szintjét. Hajdú-Bihar a versenyben még a 18. helyre szorult, de a termelősövetkezetek a megyében egyre jobban mutatják a jó példát az egyénileg dolgozó parasztság számára az állampolgári kötelezettség, a begyűjtés teljesítése terén.

A termelősövetkezetek országos versenyében az első kategóriában első helyen áll a sztálinvárosi Vörös Csillag, második a hajdúnánási Haladás. A második kategóriában első a tabi Petőfi, második, az álmosdi Táncsics Termelősövetkezet.

Az a feladata a mezőgazdaság minden dolgozójának, hogy kövesse ennek a két példamutató termelősövetkezetnek útját. Az országos versenyben az élenjárók közé kerültek, mert első kötelezettségnek az állam iránti kötelezettség teljesítését tartották.

A Nyirábrányi Állami Gazdaság tehenészei túlteljesítették a vállalatot

A Nyirábrányi Állami Gazdaság állatgondozói a felszabadulási verseny során vállalták, hogy a fejési állagot április 4-re 8 liter-

re emelik. A gazdaság első negyedévi termelési terve 30 000 liter. Vállalták április 4-e tiszteletére, hogy ezt a mennyiséget 39 ezer literre emelik. A gondos átlapolás és takarmányozás következtében a tehenészek a vállalatukat már március 1-én túlteljesítették, mert elérték a 41 349 liter tejtermelést. Tehát a vállalat 9000 liter tejjel szemben 11 349 liter tejjel adott többet a közgyógyasztás asztalára.

A Nagylétei Gépállomás példás munkája

A felszabadulási versenyben a Nagylétei Gépállomás dolgozói valóban példásan küzdöttek azért, hogy vállalásaikat teljesíteni tudják. A gépállomás traktorosai vasárnap egész nap dolgoztak az Álmosdi Táncsics Termelősövetkezet földjein. Elvégezték vasárnap 35 hold vetést, 30 holdon szántást, boronáltak 150 hold őszi vetést. Hétfőn elvetettek 12 hold kukorripát, 15 hold takarmányröpát, 25 hold zabot.

Az álmosdi Táncsics földjén vasárnap hat vetőgép, 9 lófogó, 3 traktor és egy Lanz-Buldog dolgozott. Földbe került 30 holdon a lóhere és 25 holdon a napraforgó is.

A nagylétei Vörös Csillag földjén 32 holdon a borsó, 24 holdon a zabosbüköny, 12 holdon az árpa, 5 holdon a zab, 15 holdon a cukorrépa vetése fejeződött be.

A Nagylétei Gépállomás vasárnap 156 holdon végzett talajmunkát 16 traktorával. Gondja volt arra is, hogy az egyénileg dolgozó paraszttal szerződést kössön a további munkák végzésére, hogy a gépállomás kapacitását teljes mértékben ki tudja használni. A hétfő reggeli jelentés szerint vasárnap estig 1100 normálholdnak megfelelő gépi munkára kötöttek szerződést az egyénileg dolgozó paraszttal.

Gyorsítsuk az árpa és a zab vetését

A megyében a kedvező időjárás lehetővé teszi, hogy a megindult szántás-vetési munkát gyors ütemben folytassuk. Dolgozó parasztságunk és termelősövetkezeink most már főleg az árpa, zab és a lucerna vetését szorgalmazzák, hogy minél hamarabb földbe kerüljön a mag.

Aki gyorsan vet, több termést takarít be, mert a növénynek több ideje van a nedves földben megnőni, megerősödni.

ÁLLAMI GAZDASÁGOK és gépállomások dolgozói! Segítsétek a termelősövetkezetek és az egyénileg dolgozó paraszttal munkáját; a tavaszi mezőgazdasági munkák példás elvégzésével ünnepezzétek hazánk felszabadulásának 10. évfordulóját!

Termelősövetkezeti asszonyok értekezlete Debrecenben

Debrecenben a napokban a Pártoktatás Házában mintegy 140 tsz-tag asszony gyűlt össze, hogy kicseréljék tapasztalataikat és megtárgyalják, milyen nagy szerepe van a tsz-ek életében az asszonyoknak. Az értekezleten képviseltette magát a megyei párt-végrehajtóbizottság, a debreceni járási párt-végrehajtóbizottság, a Ruhágyvár és a Táncsics Cipőgyár. Az értekezleten a beszámolókat Kelemen Gáborné, megyei agropropagandista, az MNDSZ megyei elnökségének tagja tartotta. Kifejtette beszédében a nők nagy szerepét, feladatát a szocializmus építésében, a termelősövetkezeti mozgalom szélesítésében. Az előadás után a tsz-ekből jött asszonyok mondták el tapasztalataikat.

Elsőnek Kovács Sándorné, a mezőszasi Új Élet TSZ tagja szó-

lalt fel. Elmondta, hogy a tsz-ek még sokkal nagyobb jövedelemhez is juthatnának, ha az asszonyok és a családtagok is részt vennének a közös munkában. Példának Kovács Sándorné a saját tsz-üknek helyzetét mondta el. Azt, hogy a mezőszasi Új Élet TSZ-ben még elég sokan vannak, akik ellenzik a gépi munkát, viszont családtagjaikat sem akarják bevonni a közös munkába. Előfordult, hogy nem győzték úgy megmunkálni a növényeket, ahogy kellene, de azért a tsz tagok feleségének nagy többsége otthon üldögélt, nem ment dolgozni a közöbe. Összel pedig az ilyenek zárszámadáskor méltatlankodnak, ha kevés a család jövedelme. — A mi tsz-ünknek 120 tagja van — mondta Kovács elvtársnő —, de 200 tagnak is lenne ott elég dolga.

A földesi Rákóczi TSZ-ben az asszonyok az idén is helytállnak a munkában

Ezután Pataki Lajosné, a földesi Rákóczi TSZ tagja beszélt. Elmondta, hogyan állják meg helyüket az asszonyok a munkában. A Rákócziiban a 420 tagból 110 nő. 1954-ben 53 asszony teljesített 200 munkaegységet, a férfiak 500-at is teljesítettek. Most is dolgoznak az asszonyok. A férfikkal együtt szórják a műtrágyát, részt vesznek abban, hogy a Rákóczi 600 hold őszi kalászosot fejtrágyázzott már meg.

Markóczi Mihályné még egy évben sem teljesített 200-nál kevesebb munkaegységet

Hajdú Elvira, a mezőszasi Alkotmány TSZ tagja elmondta, hogy ő 150 munkaegység értékű munkát végzett tavaly. Kétkedve fogadta azt a hallomást, hogy

ga van ám — mondta Markóczi — ezért gyarapszik a közös vagyon és boldogul a tagság.

Vonjanak be minél több családtagot és asszonyt a közös munkába

Markóczi Mihályné után Harangi Sándorné, a dancsházi Új Élet TSZ tagja szólalt fel. Arról beszélt, hogy a tsz-t olyanná lehet csinálni, amilyenné a tagok akarják, csak szeretni kell a szövetkezetet. Ahol a tagság magának érzi és jól gazdálkodik, ott jó a szövetkezet, ahol rosszul dolgoznak a tagok, ott gyenge a szövetkezet, és kevés a tagság jövedelme. Haranginé kérte az értekezlet résztvevőit, hazamenve győzzék meg a tsz tagok feleségeit, leányait, vegyenek részt a közös munkában, az eredmény nem fog elmaradni. Év végén telekamrára lehet számítani.

Arra is felhívta az asszonyok figyelmét, ne resteljenek elmondani a termelősövetkezet eredményeit. Győzzenek meg minél több családtagot a szövetkezeti gazdálkodás előnyeiről, értsék el, hogy minden asszony dolgozzon a közöben és minél több legyen az olyan asszonyok száma, akik vállalják 200 munkaegység teljesítését ebben az évben.

Haranginé után még sokan elmondták tapasztalataikat. Az értekezleten több asszony és leány tolmácsolta a tsz-ben levő nők vállalását. Molnár Imréné a bagaméri Alkotmány TSZ-t képviselte az értekezleten és bejelentette, hogy 12 asszonytársra vállalja a 200 munkaegység teljesítését ebben az évben. Csipnek Istvánné a nagyháti Új Élet TSZ-ből hozta öt asszony üzenetét, Barta Mária, az álmosdi Táncsics TSZ tagja a 13 tagú nőbrics TSZ tagjainak vállalását hozta a 200 munkaegység mozgalom teljesítéséhez.

Dolgozó paraszttok!

Előre a virágzó mezőgazdaságot, a falu és város jólétéért! A tavaszi munkák jó elvégzésével, az állam iránti kötelezettség példás teljesítésével köszöntsetek felszabadulásunk 10. évfordulóját!

Üdvözlét

a mezőgazdaság élenjáróinak

Mindennap új és új győzelem születik mostanában a földünkön, a tavaszuk határában. A megkészt tavasz mintha kárpótolni akarna a megkészt napokért, szinte nyári meleggel eszi a fényt, melegíti a mezőket, szikkasztja a nedves barázdákat. A vetés gyorsan nekizöldül, a füvek szinte sercennek, ahogy nőnek. Ime tavasz van újra a hosszúra nyúló tél után, tavasz, amely csupa élettel, munkával és felkészüléssel biztat.

Bármerre járunk megyénkben, mindenütt ezzel a sürgőssé váz tavaszi tempóval találkozunk. Ezzel a tavaszi hajrával, amelyre nem kell bízni azt, akinek vérében van a munka, akiben az élet törvényei munkálnak, aki még jobba, még bővebbé szeretné formálni ezt a világot, amely nekünk fényt, levegőt, földet, hazát, szóval szabadságot adott. Megyénkben most ezeknek a sürgő napoknak a melegében mindenütt erre emlékeznek. Arra a nagy szabadságos tavaszra, amely tíz éve helyezte jussukba őket, váltotta valóra álmukat. A tavaszi napok erről is hírt adnak, a munka ezerszínű zajából, neszéből ez mind jól kifogható. Emlékezés a felszabadulásra, amely ha nem jön, nincs itt szépség és nincs emberség, csak tovább fojtogató szolgátság, avagy elvetélt lázadás.

Megyénk dolgozó parasztsája ebben a kinyíló tavaszban erre is emlékeznek, s hogy milyen jól emlékeznek, azt bizonyítják azok az újabb és újabb eredmények, amelyek nap nap után érkeznek hozzánk termelősövetkezetekből, állami gazdaságokból, akárcsak körülözögelt egyéni parcellákról. Ezekben az eredményekben nem csupán ennek a tavasznak a hőstetteit mérhetjük. Azt is, de ennél sokkal többet. Annak a tíz évnek az eredményét is, amely eddigi munkánkban, harcunkban, verejtékünkben összegeződik. Ez az új, a tizedik szabad tavasz ha szép, hát azért szép, mert már a tizedik, mert volt egy első szabad tavasz is. Ha eredményes, akkor azért eredményes, mert tíz év tapasztalata tanított meg bennünket eredményeket elérni és értük verekedni.

A tavaszi munkák hősei, élenjárói, a szövetkezetek sokszáz harcosa, a mezőgazdasági dolgozók kiválói mind tudják ezt. Tudják az álmosdi Táncsics TSZ dolgozói is, mikor éjt nappá téve dolgoznak, hogy ez a tizedik tavasz az eddigieknél eredményesebb, még gazdagabb legyen. Tudták akkor is, amikor vasárnap vállalták, hogy a sürgő tavaszi munkákat minél előbb elvégezzék, mert most már március végén járunk és minden perc veszteség, amit kihasználatlanul engednek elszaladni. S mert most úgy követelték az eddigi időjárás, hogy vasárnap is dolgozzanak, hát ők dolgoztak szívvel, lelkesedéssel és azzal a nagy felelősséggel, amit pártunk, néptünk kíván ma a dolgozóinktól. De tudják Pocsajon is, Berettyóújfaluban is, és szerte a megyében, hogy ez a tizedik tavasz s ezt a tizedik tavaszt csak még jobb munkával, még becsületesebb helytállással lehet megünnepelni.

Ez a mindennapos helytállás, a naponkénti munka becsületes teljesítése az a lendítő erő, mely napjaink történelmében egyre inkább igazolja a mi életünk igazságát. De ez az a forradalmasító erő is, mely nap mint nap új hősök nevét taníttatja meg velünk. Egyszerű, de melegszerű emberek nevét, akiknek arcára barna zománcot fest a márciusi szél, akik traktorokon, vetőgép után csatáznak új és új eredményekért a tavaszi határában. Ők ma a beszédes példák, kik tízéves történelmünk igazsága mellett beszélnek, agítálnak, akik szocialista jövőnkért dolgoznak, verejtékeznek.

Mezőgazdasági dolgozóink legjobbjaira nagy feladatok várnak. Rájuk vár, hogy a mezőgazdasági munkák minél sikeresebben megkezdődjenek, s munkájuk eredményeképpen majd minél sikeresebben záruljanak. De rájuk is vár a Központi Vezetőség határozatának a végrehajtása, amely azt mondja: „El kell érni, hogy a párt és a kormány hathatós segítsége, s a falu dolgozó népének mozgósítása révén végrehajtsuk pártunknak a mezőgazdaság fellendítésére hozott határozatait.” Rájuk vár a mezőgazdaság fellendítése, a párt határozatainak végrehajtása, ami egy, és amit ők a mindennapi munkák ezerszínűségében eredményesen diadalra is juttathatnak.

Órájuk, a legjobbakra vár tehát a munka dandárja, mert országunkban csak „a szocializmus alapjainak lerakásáért vívott harc, a szocializmus építésében elért sikerek biztosítják a dolgozó nép életszínvonalának következetes emelését, a dolgozó nép anyagi, kulturális, szociális viszonyainak állandó javulását, ami mindig pártunk politikájának fő célja volt és fő célja marad”. Ime, nálunk ez a fő törvény, amely a dolgozó népállandó anyagi, kulturális és szociális viszonyainak emelését tűzi elénk fő feladatul. S hogy ennek eleget is tehessünk, állandóan szükségünk van munkára, becsületes munkára, amely egyetlen alapja mind az anyagi, mind a szellemi javak megteremtésének.

Megyénk élenjáró dolgozó parasztsája, a mezőgazdaság legjobbjai tudják, hogy milyen feladatok várnak rájuk a szocializmus építésében és vállalják ezeket a feladatokat. E feladat vállalásoknak legszebb fokmérője a becsületesen végzett munka, de lemerhetők azokban a versenyfelhívásokban is, amelyek megyénkben egymás után születtek és születnek. Legtöbbjük április 4-re, felszabadulásunk tízéves évfordulójára szól, de egész évre szóló lendület is ez, harc az anyagi, kulturális és szociális javak minél gazdagabb megteremtéséért.

Mi ma ezeket az élenjárókat, a mezőgazdaság legjobbjait a szocialista építés harcosait köszöntjük tavaszi munkájuk sűrűjében. Azokat, akik a Körös körül, a berettyóparton, vagy a csegei határában szántanak, vetnek, napfényben, esőben, vagy tavaszi szélcsípésben. Az ő feladatuk országépítően szép feladat, új történelem csiben. Annak a nagy történelmi munkának a befejezése, amely náluk, annak a nagy történelmi munkának a legjobbjainak harcával Dózsával kezdődött és a szabadsághősök legjobbjainak harcával folytatódott, s amely a szovjet csapatok győzelmével nyert jogot folytatódott, s amely a szovjet csapatok győzelmével nyert jogot és a kommunista vezetésével valósul meg a mi országunkban is. Ha ezt becsületesen teljesítik, méltó fegyvertársai lesznek szocialista építésünk élgárdájának, a magyar munkásosztálynak. (B. I.)

Simonyi őbester levele a fák védelméről

A fák hetében vagyunk. Ennek a hétnek célkitűzése minél több facsemetét kiültetni, emlékfásokat létesíteni, a fák védelmét biztosítani.

Debrecen történelme is tanít erre a kötelességre. Százharmincöt évvel ezelőtt itt létesített egy grandiózusan szép fasort, a Simonyi utat a „legvitézbb magyar huszár”. Eppen most került kézbe Simonyi őbester egykori levele — melyet a kollégiumi levéltár őriz — a fák védelméről.

Simonyi őbester szerette a fák s debreceni állomásozása idején olyan szerelmese volt a debreceni Nagyerdőnek, mint akár az újabb korban költőink. Ady Endre, Tóth Árpád, Oláh Gábor és a többiek — még előbb pedig Csokonai Vitéz Mihály, ki tanítványával a Nagyerdőre járt ki és ott a természet ölen szavalt el nekik verseit. Simonyi őbesterrel is feljegyezték, hogy huszárjaival gyakran ment a Nagyerdőre és szívesen időzött árnyas fái alatt. A Nagyerdőre vezető útjain ragadta meg a gondolat, hogy kenelmessé és kellemessé teszi az erdőre való kijutást a város lakossága számára. Még egy évig sem időzött ezredével Debrecenben, mikor 1819-ben már felvette a városból a Nagyerdőre vezető sétány tervét, sőt a célra mindjárt kétszáz forintot küldött a városi tanácsnak, ami akkor nagy pénz volt. A város udvariasan visszajuttatta az összeget, kijelentvén, hogy a maga erejéből igyekszik megvalósítani a szép elgondolást. A péterfiat kaputól a Nagyerdőre vezető felpúpás, gidres-gódrós, homokbuckákkal tarkított utat rendbe is hozatta, de bizony a faültetés-sel késett az akkori bürokrácia.

Simonyi őbester viszont a gyors cselekvés embere volt, és még 1819 őszén hatszáz jegénye csemetét hozatott és huszárjaival elültette; most már csak az elültetett fiatal fák mellé kért a

városból karókat. Egy-kettőre meglett tehát a Nagyerdőre vezető sétány a fasorral. Am Simonyi őbester a továbbiakra is gondolt. Itt van aztán még százharminc év távlatából is időszerűsége annak a levélnek, amelyet az őbester a Kollégium tanári karához. Ugy hat ez a levél, mintha a vitéz magyar huszár hozzászólna a Nagyerdő védelmének kérdéséhez, mintha a mai generációt is figyelmeztetné a fák megóvására, védelmére. Hallgassuk meg, olvassuk csak Simonyi őbester egykori levelét és okuljunk belőle: Így szól a nevezetes epistola:

„Tiszteletes Rector Professor Ur! Tiszteletes és Tekintetes Professorátus!

Minden jó hazafi tartozik Hazájával jól tenni; minden ember felebarátjának hasznára lenni...

En, mióta életemet használni módom vagyok, ebben nyughatatlankodtam és Debrecenben is (ahol talán legnagyobb kötelességemnek tartom azon indulatokat teljesíteni) csak abban kezdhetem el szolgálatomat, hogy a város díszére és a publicum gyönyörűségére egy Alét a Nagyerdő felé készíttetek. Jól is tudom azt, hogy nem fogom fáradságaimat soha megbánni, mert sok érdemes megismerői lesznek ezen jó célommnak.

De azonban tartok a sokféle gyűlévész és nevelési gyermekemberektől, hogy ezen munkám folytatásában szantszándékkal károkat fognak tenni. Kérem a Tiszteletes Professorátust, mint ezen Collégiumban a nagygyűlékezettű ifjúságnak kormányzóját; az alattok tevő Nemes Ifjúságot arra indítani méltóztatassanak, hogy Ők a kiliten jövőendő életekre pallérozódní vannah és leggyakorlatb a Nagy Erdőben való sétálá-

sokból részesülnek, ezen Aléban lévő fákra, melyeket én nagy bajjal sok messzi helyekről össze hordattam, felvigyázni, és minden kártevőket meghátráltatni ne sajnáljanak, és a Conservatórióert ezen örökre való gyönyörűségére tett Fundamentomra Ők is vigyázo szemmel lennének; úgy megnyugodva lehetünk, és az elkezdett dolgoknak szép végire jutni fogunk. Mellyek után egész tisztelettel maradtam kész köteles szolgálja — Debreczen, december 11-kén. 1819.

B. Simonyi őbester.”

A kollégiumi rektor nagy reverenciával fogadta a levelet és válaszában közölte, hogy úgy a „nagyobb tanuló ifjúság”, mint a „kisebb ifjúság” előtt a levél felolvastatott és nagy nyomatékkal ajánlatot figyelmükbe a vitéz őbester kérelme és inteme.

...Nos tehát ez az intelem szólhat a mai tanulóifjúságnak is. Védiük, óvjuk a fákat, különösen éberen vigyázzunk a most kiültetett fiatal fákra nemcsak az erdőn, hanem az utcatorokon is, és a most parkírozott részeken. Most is akadnak vandál természetű „nevelési gyermekemberek”, kik csavargatják, tördelik a gyenge csemetéket. Ezekre „vigyázo szemmel lennének” a nagyobb diákok és a kártevőket „hátráltatni ne sajnáljanak”. Hogy is írta Simonyi őbester: „Minden jó hazafi tartozik Hazájával jól tenni.” Ehhez a magasztos gondolathoz hozzátartozik minden, ami a köznek használ. Ezt kell bevésni az elmébe... (Pj)

Irók, művészek! Uj, nagyszerű alkotásokkal lelkesítsétek népünket a szocializmusért, a békeért vívott harc hősteteire!

Éljen és viruljon a magyar és a szovjet nép megbonthatatlan örök barátsága!

BÁNK BÁN

ERKEL DALMŰYE A CSOKONAI SZINHÁZBAN

Előljáróban le kell szögeznünk ünnepi érzéssel és büszkeséggel, hogy nagy nemzeti operánk, a Bánk bán debreceni bemutatója a színház olyan kiemelkedő teljesítménye, hogy méltán kelt országos visszhangot. Távol áll tőlünk bármiféle helyi sovénizmus, mégis ezen tiszteletet parancsoló teljesítmény előtt alig tudjuk megőrizni a kötelező kritikai tárgyilagosságot, annyira szíven kell hogy üssön minden hallgatót a színházban: mennyi tehetség, lelkes munka, igaz hazafiai lelkesedés, szakmai elmélyültség, odaadó gondosság ilyik ebben a bemutatásban, amelyet a fővárosi sajtó a pesti előadásnál. Hosszú és türelmes az az út, amelyet a Csokonai Színház ehhez a teljesítményéhez elérkezett. Je most valóban ünnepi érzés fog el bennünket.

Múlt századi nemzeti-romantikus operaművészetünk legnagyobb alkotása 1861. március 9-én hangzott fel először a Nemzeti Színház színpadán. A zenekart Erkel vezényelte, a címszerepet Ellinger József, Melindát Hollósy Kornélia, Gertrudot Hofbauer Zsófia, Tiborcot Kőszeghy Endre, Peturi Fűredy Mihály alakította. A nézőtér és a sajtó hangulata egyaránt azt mutatta, hogy ha a mű nagyságát, forradalmi értékeit, nyelvezetének vívmányait általánosan nem is értették meg teljesen és értékelték mindenben helyesen a zenében csiszolt izlésűek sem, azt mindenki érezte, hogy hatalmas erejű, a magyar lélek mélyéről kiáltó megnyilatkozásnak lehett a tanúja.

A z opera az évtizedek múlásával a Wagner-kultusz nyomása alatt háttérbe szorult, a parvenü modernkedés ósádnak, porosnak hirdette, afféle hivatalos műsorszámává vált. Igazi nagyságát, drámaiságának lenyűgöző erejét ma ismertük föl iga-

zán, most tanultuk meg becsülni Erkel heroikus tettét, amellyel a verbunkos stíluslelemkből — melyek lényegükben hangszere jellegűek — ilyen fenséges, ennyire magyar és egyben szélesen európai ölelésű színpadi remekművet tudott létrehozni, az olasz belvanto és az instrumentális verbunkos drámai szintézisét.

Egressy Béni szövegkönyve, amely Katona József drámáját sűrítette egybe az operai dramaturgia feltételei szerint és egyben kibővítette azt a tiszpartii jelenettel — a maga korában szerencsés kezű, ügyes megoldásnak bizonyult. Katona drámájának zordon ereje, eszmeisége lényeges mozzanataiban jól érvényesült Egressy librettójában, de hogy ez a mű ma még közelebb áll Katona József drámai koncepciójához, az Nádasy Kálmán és Rékai Nándor (és nem Rékai András, mint ahogy a színlap hirdeti) elmélyült, kiválóan sikerült átdolgozásának köszönhető. Nádasy a szöveget és az egész felépítést hozta még közelebb Katona drámájához, emelte ki Petur szerepének jelentőségét, élezte ki a helyenként elmosódó eszmeiséget, Rékai Nándor pedig ennek nyomán végezte el mesteri biztonsággal a szükséges zenei korrekcióit Erkel gondolatának, stílusának tiszteletben tartásával. A legújabb pesti felújítás alkalmával pedig a tiszpartii jelenetben Kenessey Jenő végzett szakavatott módosítást, amit a debreceni előadás részben szintén átvett.

Itt kapcsolódik Nádasy kiváló munkájához a fiatal Vámos László, Nádasy nagy tehetségű tanítványának rendezése. Vámos

ezt az utat folytatja tovább, amelynek célja, vezérlő eszméje Katona drámájának és Erkel muzsikájának minél tökéletesebb egysége. Vámos Lászlót a rendezői munkája legkiválóbb operai rendezőink sorába emeli. Sehoh felesleges, vagy külsőségesen hivatalos gesztus, minden mozzanatot a dráma egységét, zordon erejét mondanivalóját szolgálja. Megrázó Tiborc és Bánk kettőse, megindítóan költői Bánk és Melinda búcsúja, perzselően szenvedélyes Bánk végső leszámolása Gertrudis-szal, a tiszpartii jelenet romantikus halálittassága, balladai sejtelmessége pedig egészen sajátos hangulatot terem. De külön ki kell emelnünk a zárójelenet felemelő megoldását, amidőn a sötétbe boruló trónteremből a megtört Bánk hű jobbágyai között távozik: azok fákllyái, mint a nép lobogó jelkének fényessége, világitják meg a nagy távozó útját.

A zenedráma megszólaltatásának igényese, magas színvonalú Blum Tamás karnagyi elhivatottságát dicséri. Ez a fiatal muzsikus a szemünk előtt fejlődött ki verbéli színpadi dirigenssé. Modorosságai, vezényelő modulatainak elegáns külsőségei sorra tűnedeznek el, technikai biztonságja megnövekedett. Biztosan érzi a drámai lényegét és megvan a szuggesztív ereje is, hogy forró lelkesedését, az intenzív átélés feszültségét az együttessre át is vigye. Egészében tudja át-fogni a mű hatalmas koncepcióját és éreztetni tudja annak mély magyarságát.

Melinda szerepe igen nehéz és összetett. Egyaránt lép fel a

CSOKONAI-KLUB DEBRECENBEN

Az urak társadalma üldözte az értelmiséget. Nemcsak Csokonai, Petőfi, József Attila volt földönfutó, minden tudóst, nevelőt lenéztek, torzfigurának tartottak a hatalom birtokosai. Csak akkor túrték meg, ha hűséges kiszolgálója lett az uraknak, ha eladta magát.

Egészen más az értelmiség szerepe, helye a szocialista társadalomban. A mi átmeneti viszonyaink közt ez még nem is látszik világosan. De a Szovjetunió példája már világosan mutatja, hogy a társadalom legelén állnak: a sztahanovisták, feltalálók, tudósok, művészek, pedagógusok. A mi Kossuth-díjasaink is a jövőt példázzák, a népet szolgáló értelmiség megbecsülését.

Debrecen tanácsa az új szocialista világlend szellemében cse-

lekszik, amikor Ménes János elvtárs javaslatára a város egyik legszebb házát (Arany János utca 1/b.) az értelmiségnek adta tanácskozási hely, klub gyanánt. Fel-szabadulásunk 10. évfordulójára megnyílik ez a Csokonai Klub. Debrecen legnagyobb költő-fia nevét viseli, akit minden érdekelt a maga korában, a szülőföld, az egész magyar nép, az európai haladás, az emberiség jövője.

Az ő példája ragyogjon szeretett városunk, megyénk értelmisége előtt, amikor baráti asztalnál kicseréli tudását, amikor megvitatja feladatait, a dolgozó nép megsegítésének gyakorlati módszereit.

A Csokonai Klub megnyitása 1955. április 2-án este 8 órakor lesz, avató ünnepség keretében.

LÉGY JÓ MINDHALÁLIG

— a Fazekas gimnázium tanulóinak előadásában

A debreceni Fazekas Mihály Gyakorlógimnázium nagyfeladatra vállalkozott, amikor hazánk felszabadulásának tizedik évfordulója tiszteletére Möriz Zsigmond: Légy jó mindhalálíg című művét választották ki, hogy április 4-én bemutassák. Több mint négy hónapja tanulják a darabot a gimnázium tanulói és több tanára, s lelkiismeretes munkájuknak bizonyára meg lesz az eredménye. Csupán a főszereplőt — Nyilas Misit — közel 20 diákból választották ki. A darabot Thuróczy György, a Csokonai Színház rendezője rendezte.

A főpróbát tegnap, hétfőn délelőtt tartották a Csokonai Színházban. A nyilvános főpróbán is meglátstott, hogy a diákok és a szereplő tanárok lelkiismeretes munkát végeztek. A darabot ket-tős szereposztásban tanulták be. Nyilas Misit Legény Péter és Radoszky Miklós alakítja.

A bemutató előadás április 4-én lesz, majd április 11-én újra előadják. Mindkét alkalommal a Csokonai Színházban. A díszletek a Csokonai Színház műtermében készültek.

Szélesedik a megyék takarékosági versenye

Felszabadulásunk 10. évfordulója alkalmából Somogy megye versenyre hívta az ország valamennyi megyéjét annak érdekében, hogy az egyéni takarékos-sági mozgalomban további eredményeket érjenek el. Somogy

megye versenyfelhívását eddig több megye, köztük Hajdú megye is elfogadta. Ezek vállalták, hogy megszervezik a takarékos-sági aktívahálózatukat és növelik a takarékbetét-gyűjtők számát.

Ilyen szorgalmasan tanul ez a fiatal énekes. Most már teljesen eltűnt régebbi technikai hibája, a merev gégefő, az úgynevezett „gombóc”, meleg színű, szép zengésű baritonja felszabadultan szárnyal. Színészi megoldása egyéni, eredeti, egyszerű és bensőséges. Dósa Mária Gertrudis királyné szerepében reális jellembrázolást nyújt, szenvedélyes és gonosz. Hangjának vívő ereje is egyre fejlődik. Háromy Imre Petur bánja gránitba faragott alakítás, a hosszú évek tapasztalataira épített, nagy kultúrával megalapozott színészi műhelymunka remeklése. Oswald Gyula mint Ottó herceg a gyűlöletes széptevő nehéz és hátlátlan szerepében jól megállja a helyét. Biberach, a „lézengő ritter”, az aljas kalandor figuráját Gordon József viszi színpadra — kitünően. Valósággal „testre szabott” kabinetalkítás. II. Endre király alakját nemes méltósággal, kifejező játékkal kelti életre Nagy Béla.

A kis létszámú kórus erejét felülmúlóan állja meg helyét tiszta énekekkel és életteljes színpadi mozgással. A balettelbet azonban gyenge, műkedvelői színvonalú. A zenekar játékán érződik, hogy szívügye ez a muzsika, külön is ki kell emelnünk az angolkürt, a viola d'amour, a cimbalom és a hárfa szólamát. Sikli Emil díszlettervezése komoly részt kér a sikerből. Nagy-vonalú és monumentális. A II. felvonás első színpadképe különösen mesteri megoldás azzal a drámai kettősséggel, amit a szoba lezártága ad a feszültséget feloldó árkádsorral és a távoli, nyájas tájképpel. A tiszpartii táj romantikus festőisége pedig meg-ragadóan varázsos hangulatú.

Debrecen büszke lehet színházára.

TOTH DENES

A De-csomagoló-ségével a-sitményül

Termel-megindul-sági mul-mán elv-búzt, u-vörösher-hold ész-trágyázt-földet. Holdank-fosztató-nálunk, gondolmag-rostálva, készen a-Szerző-iden 10-évbén, zódott-batározó-ban 15-hold an-dert, 10-tavaszbó-heterozó-

Vasár-előtt ta-front v-leti biz-kezteté-Bencsik-front v-ismerte-Közpon-alapjám-mozgalo-tását. Czirja-lójában-különb-

Máró-geyi t-gei n-közös-hogy d-kezdet-foglalt-A dol-vilany-erogo-tuit a-főlött-venvői, mindő-szaktm-kan k-eiső-hogy-a gye-ban-együtt-sége-aratot-14 éve-Klára-igen-denkit-A f-

164 százalékos átlag a felszabadulási műszakban

A Debreceni Gyógyszergyár brigádjai közé tartozik a tinktura-csomagoló brigád. A brigád tagjai Csalánosi Margit művezető segítségével a felszabadulási műszakban 164 százalékra emelték átlagteljesítményüket. Februári teljesítményük 142 százalék volt.

Gazdagodik termelőszövetkezetünk

Termelőszövetkezetünkben is megindult a tavaszi mezőgazdasági munka. Az elmúlt hét folyamán elvetettünk 5 hold tavaszi búzát, ugyanakkor 40 holdon a vöröshere is elvetettük. Hatvan hold őszi búza vetésünket fejtárgyáztuk, 10 hold cukorrépa-földet pedig műtrágyáztunk. Holdanként egy mázsa szuperfoszfátot és 50 kg pétisót használtunk. Vetésterületünkhöz a vetőmagvak biztosítva vannak, rostálva, szelektorozva, vetésre készen állnak. Szerződött veteményekből az idén többet vetünk, mint a múlt évben, mert tagságunk meggyőződött a jövedelmezőségükről. Ugy határozotunk, hogy ebben az évben 15 hold rétescsenkeszt, 15 hold angolperjét, 10 hold koriant, 10 hold cukorrépát, 20 hold tavaszbuikkönyvet magnak, 30 hold heterózis kukoricát és 15 hold

rizst. A rizstelep építése most van folyamatban, ugyanis Darvason lévő négy termelőszövetkezet közösen épít egy 80 holdas rizstelepet, hogy kevesebbe kerüljön a műszaki és üzemeltetési költség. Az elmúlt hetekben gazdagodott szövetkezetünk. Vettünk két darab 14 soros vetőgépet. A 30 férőhelyes tehénistálló építése is befejezéshez közeledik. Az építő brigád vállalta, hogy az istállót április 4-re átadja rendeltetésnek. Ezt a 30 férőhelyes istállót szövetkezetünk a saját erejéből építette. A mezőgazdasági munkák végzése során versenyben vagyunk a nagyrabéi Szabadság Termelőszövetkezetrel. Bizunk benne, hogy a versenyből mi kerülünk ki győztesen. Szabó Miklós, a darvasi Bem TSZ elnöke.

A Debreceni Gyógyszergyár harca a termelékenység növeléséért

Sikereken és tettekben gazdag a Debreceni Gyógyszergyár útja. Az üzem dolgozóinak különösen az utóbbi években még inkább öregbítették gyáruk hírnevét. Külsőleg talán nincs is nagy változás a hajdani tőkes vállalat és a mai munkahely között, de a tartalom és helytállásban annál inkább. Akkor a gyors hasznosítás és a profitszerzés volt a cél, ma a gyógyszeripar tervszerű fejlesztése, kórházaink és egyéb intézményeink ellátása jó minőségű hazai készítményekkel. Akkor Németországból importált alapanyagot dolgoztak fel legtöbbször, ma alapanyagaink is jórészt magyar ipar termékei. A munka az egykori filléres robotból a becsület és dicsőség dolgává vált. A Gyógyszergyár 22 munkásának mellét díszíti sztahanovista csillag vagy még magasabb kitüntetés.

Sorban ha a szocialista munkaverseny kibontakoztatásához megadnak minden segítséget. **Felfelé ívelő úton** Mielőtt részletesen beszélnénk a Gyógyszergyár „titkairól”, néhány adatot a gyors fejlődésről. A termelékenység 1949-es átlagát figyelembe véve 1950-ben 62, 51-ben 38, 52-ben további 71 százalékkal növekedett. 1953-ban és 54-ben is változatlanul felfelé ívelt a grafikon. Az elmúlt évben a termelékenység 1953-hoz viszonyítva további 21,6 százalékkal nőtt. A felszabadulási munkaverseny első két hónapjában kb. 5 százalékos emelkedést ért el. A dolgozók januárban 109, februárban 103 százalékra teljesítették a havi tervet. Március első dekádja 101, március második dekádja 105 százalékra alakult.

nevéhez fűződik. A szignálást eddig egy kézzel végezték. Ma már a gépbe két klisé van beépítve és Makkainé két kézzel szignál teljes sikerrel. Csupán csak ezzel az ésszerűsítéssel a szobaforgó műveletnél 40 százalékkal emelkedett a munka termelékenysége.

Ami még nehézségeket okoz

A gépállások csökkentése, a minőség javítása szintén kedvezően befolyásolja a termelékenység alakulását. Itt elsősorban két dolgot kell feleltetni. 1. A műszaki segítségét, 2. a minőség javítását, illetve az elért eredmények ellenére is fennálló problémákat. A műszaki dolgozók az új receptura és a legfontosabb gyártási eljárások kidolgozásában igen dicséretre méltó munkát végeztek. Mindez segíti a minőség javulását és egyre több és egyre magasabb hatótérű gyógyszerbiztosítást a lakosságnak. Ami a hibákat illeti, elsősorban a kapott alapanyagokkal és üvegekészítményekkel van sok baj. Az Orion hőpalackgyár például meglehetősen gyenge minőségű ampullákat küld, mivel az ampullák szennyezettek.

Kommunisták vezessék a harcot az újabb sikerekért

Az üzemi pártbizottság nagy érdeme, hogy sikerült a dolgozók mindennapos ügyévé tenni a termelékenység növelését. Az öt év óta kivított győzelmeiben a népnevelőknek, a pártcsoportbizalmiaknak, nem utolsósorban a kommunisták példamutatásának is nagy szerepe van. Véleményünk szerint azonban még lényegesebb lenne az emelkedés, ha az agitáció számokkal, tényekkel is magyarázta, ha dicsérné a legjobb üzemrészeket és segítene ott, ahol az átlagos szinthez képest még gyengébb az eredmény. A termelékenység emelése számunkra ma is és hónap is fontos ügy! Így korántsem közbülső, hogy használjuk ki, és milyen formában magyarázzuk meg az óriási lehetőségeket. A siker a Gyógyszergyárt sem kárthatathatja el és a jövőben még nagyobb szorgalommal kell a dolgozóknak helytállniuk, hogy továbbra is kiérdemelhessék az élenjáró vállalat címet. Nagyon sokat tehet a pártbizottság, ha számokkal, tényekkel magyarázza a további lehetőségeket, ha a dolgozók legkisebb javaslatát sem téveszti szem elől, ha a szobaforgó sokoldalú ellenőrzője és segítője lesz.

Legfőbb mozgatóerő a munkaverseny és az újítómozgalom

A kivított sikerek legnagyobb mozgatóereje a szocialista munkaverseny. Lehet, hogy közhelynek tűnik, de csak a mindennapos helytállás tette a Gyógyszergyár dolgozóit képessé arra, hogy évről évre több és jobb gyógyszert készítsenek. A szocialista munkaverseny jelentőségét hangsúlyozva hadd említsünk meg egy példát. Februárban hirtelen megsérült és átmenetileg üzemképtelenné vált a gyár kazánja. Dolgozók közül már többen arról beszéltek, papírra vetett ígéretet ma radnak az április 4-i felajánlások. Az első dekád gőz hiányára tényleg 45 százalékos kieséssel zárult. Már-már az öntudatosabb dolgozók is elkezdtek megérteni a szocialista munkaverseny jelentőségét. Mindenki lélegzet visszafojtva leste, hogy mi lesz. Lesz-e gőz, vagy nem? És mikor a gépeket mozgató erő s a termeléshez szükséges meleg szétáradt az üzemrészekben, a dolgozók rögtön az adósság törlesztéséhez kezdtek. Nem is lehet hűven leírni és szavakban visszaadni, milyen lelkesedéssel dolgoztak. A második dekádban a „kiesés” már 22 százalékra csökkent és február 28-ra minden mulasztást pótoltak. Győzött a közös akarat és a lendület. Lényegében 24 nap tervet hat nappal rövidebb idő alatt 103 százalékra teljesítették!

245 fajta készítmény

Az utóbbi évek legnagyobb eredményei a gyárban a termelékenység emeléséhez fűződnek. Pedig a munkásoknak koránt sincs könnyű dolguk. Kétszáz-negyvenöt készítmény előállításához tartozik a debreceniek profiljába a 2 százalékos morfium injekciótól kezdve a kámforkocsonyáig. A géppark növekedése sem gyorsított, a technológia sem ment át valami különösebb változásra. Mégis a termelékenységi mutatók évről évre jelentősen emelkednek.

Vajon mi a titka a gyár előrelendülésének, mi a magyarázata annak, hogy a Gyógyszergyár ma már körülbelül négyszerannyi termékét állítja elő, mint 1949-ben? Korántsem bűvös és elérhetetlen dologról van itt szó. Minden üzem megcsinálhatja, ha jól gazdálkodik az idővel, ha felkarolja a dolgozóit kezdeményezőseivel s harmadszor, de nem utolsó-

Ülést tartott a Hazafias Népfőnt városi bizottsága

Vasárnap, március 27-én délután tartotta a Hazafias Népfőnt városi bizottsága a kerületi bizottságokkal közösen értekezletét a Déri Múzeumban. **Bencsik István**, a Hazafias Népfőnt városi bizottságának elnöke ismertette az értekezlet célját: a Központi Vezetőség határozata alapján a Hazafias Népfőnt-mozgalom feladatainak megvitatását. **Oszwald** meg a gyűlésen rámutatott arra, hogy különösen feladata a Hazafias

Népfőntnek a tevékeny közreműködés a szocialista társadalom megteremtésében, amelyben a hazáért végzett munka, a népi iránti hűség, a képesség és tisztesség dönti el kinek-kinek a helyét és megbecsülését. Fáradságtalanul dolgozni kell a munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetségének további erősítésén. A beszámoló sok értékes hozzászólást követte. Különösen nagy segítséget nyújtott a további munkához a városi pártbizottság

részéről megjelent **Cziba Mihály** elvtárs felszólalása, mely sok újmutatást tartalmazott. A továbbiakban a kerületi népfőnt-bizottságok számoltak be eddigi munkájukról és terveikről. Az értekezlet a magyar-szovjet barátsági hónap jegyében zajlott le, az előadásokban helyet foglaltak az 1917-es forradalomban részt vett **Tarcsai Mihály** és **Hajdú Sándor** elvtársak, akik elmondották forradalmi élményeiket.

Megyei fodorászverseny Debrecenben

Március 27-én tartották a megyei tanács kulturtermeiben az idei megyei fodorászversenyt. A közönség érdeklődésére jellemző, hogy délután 3 órakor, a verseny kezdetekor már minden ülőhely foglalt volt a hatalmas teremben. A dolgozó asztalok fölött függő állványkörték egész sorának rázó fényében izgalomtól kipirult arccal ott álltak modelljelként az első versenyszám részvevői, fiatal tanulólányok, akik mindössze 6 hónapja dolgoznak a szakmában. A nézők közül sokan kétkedően figyelték a lányok első mozdulatait, gondolván, hogy ugyan mit tudhatnak ezek a gyermekek? Véleményük azonban a frizurák alakulásával együtt alakult, s a fiatalok ügyessége várakozáson felüli sikert aratott. A legfiatalabb tanuló, a 14 éves, szőke copfos kis **Molnár Klára** gyermeki kedvessége és igen jól sikerült munkája mindenkit csodálatba ejtett. A fiatalok önállósága, ügyessége

önkéntelenül is kínálja az alkalmat arra, hogy összehasonlítsuk a régi inasok életét a mai tanulókéval. Akkor 4 év volt az inasidő, s jó eredménynek számított, ha a fiatalok a harmadik évben megszerezhették azt a tudást, amit ezek a tanulólányok 6 hónap alatt elérték. A tanulók a versenyben a dolgozó nő nappali frizuráját készítették el. Első lett **Molnár Erzsébet**, tannestere **Zsugovics Andor**. A második helyen **Molnár Klára** végzett (a kis copfos), tannestere **Kukla Györgyné**, a harmadik **Sánta Júlia** lett. **Kocsis Imréné** tanítványa. A következő versenyszámban a férfi hajválasztásban **Sári István** munkája bírta a legjobbnak. **Kerékgyártó Lajos** a második, **Kohut Imre** pedig a harmadik díjat nyerte meg. A fodorászverseny harmadik eseménye a felnőtt versenyében a dolgozó nő nappali frizurájának elkészítése volt. Értékelési

rend: 1. **Gujdár Lajos**, 2. **Szűcs József**, 3. **Forgács Antalné**. Utána a színházi frizurák bemutatása következett. A versenyt **Fóris Istvánné** nyerte, második helyen **Szűcs József**, a harmadik pedig **Gujdár Lajos** végzett. A színházi frizurából átfésült fantázia frizura első díját **Kassai Róza** kapta. Második **Gujdár Lajos**, harmadik **Fóris Istvánné**. A verseny utolsó számaként történelmi frizurák elkészítését mutatták be. Nagyban emelte érdekességét, hogy a különleges, régi hajviseletek modelljei korábban voltak. Ezt a versenyszámot **Püspöki Róza** nyerte, a második **Hajdú Mihályné** lett. A verseny rendezői a különböző számok első három helyezetteit pénzzel és oklevéllel jutalmazták. Ezenkívül felterjesztették őket sztahanovista oklevél elnyerésére. Budapestben, az országos fodorászversenyen is képviselik az itteni fodorászokat,

Április: tisztasági hónap

Régi népszokás a falvakban, hogy tavasz kezdetén nagyarányú takarítást rendeznek, meszlik a házakat, rendbehozzák a házak táját. Ezt a hagyományt elevenítik fel — s egyben szélesítik — tisztasági hónap megrendezésével. Az idén áprilisban tartják meg a tisztasági hónapot. A tisztasági hónapot ország-szerte a tanácsok egészségügyi és város- és községgazdálkodási osztályai szervezik meg. A mozgalomban bekapcsolják a Hazafias Népfőnt helyi bizottságait, illetve a DISZ fiatalokat, az MNDSZ asszonyokat, öszzkapcsolják a rövidesen meginduló DISZ „város- és faluszépítési mozgalom”-mal. (MTI)

